

ELECCIONS 2021

Propostes de Greenpeace en les eleccions al Parlament de Catalunya
(que qualsevol partit hauria d'incloure en el seu programa electoral)

La societat catalana ha de fer cara a reptes enormes. A les conseqüències de la crisi sanitària de la COVID-19 —en forma de crisi econòmica i social—, se sumen els dos grans desafiaments d'aquest segle: **la crisi ecològica i la desigualtat social creixent.**

La crisi del coronavirus, en definitiva, ha fet més imperiosa i urgent la necessitat d'articular un nou contracte social a escala planetària que faci efectius els drets humans i que instauri una nova relació de l'espècie humana envers la terra i els seus ecosistemes.

Avui dia, la crisi sanitària, econòmica i social causada pel coronavirus ha fet palès els efectes nefastos de la desigualtat. Les persones en situació de vulnerabilitat tenen més risc de contagi i menys possibilitats de sobreviure si desenvolupen la malaltia, a més d'estar patint més durament les conseqüències del confinament.

La ciència ens diu que la pròxima dècada és decisiva per actuar contra la crisi climàtica; en aquest sentit, els quatre anys vinents seran crucials per teixir una resposta i evitar que hi hagi conseqüències irreversibles. La situació exigeix que revertim en temps rècord els efectes de dècades d'excessos. És temps d'acció política.

Durant 2020, es va fer visible la fragilitat de l'ésser humà. Cada vegada hi ha més proves científiques que evidencien l'estreta relació entre la salut del planeta i la salut humana. Aquesta pandèmia també ens ha ensenyat el que és veritablement important, prioritari i urgent: **transformar l'economia per posar les persones i el planeta al centre.**

Existeix una clara relació entre la salut del planeta i la nostra salut

Fernando Valladares, Investigador del CSIC

Catalunya, com la resta del planeta, s'exposa als efectes implacables de l'escalfament global, que afectarà sobretot la població més vulnerable i desfavorida. Per evitar el pitjor impacte de la crisi climàtica, així com futures pandèmies, cal reduir amb rapidesa i de manera dràstica les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i respectar els límits físics del planeta. **Les proves posen de manifest que els esforços per aturar la crisi ecològica no faran efecte si no apliquem canvis radicals en el nostre model de societat i si no posem en qüestió el model de creixement econòmic i les estructures de producció i de propietat existents.**

En aquest sentit, la contribució de Catalunya per frenar el canvi climàtic mundial ha de ser molt més ambiciosa. En el període 1990-2018, Catalunya va ser la segona comunitat autònoma de l'Estat espanyol que més gasos amb efecte d'hivernacle va emetre. També en l'àmbit social, almenys d'ençà de 2008, Catalunya ha vist com la sanitat ha estat un dels sectors més perjudicats per les polítiques d'austeritat. Les reformes de l'any 2010 van portar un cúmul de retallades de prop de 800 milions d'euros, que s'han fet sentir de manera particular en l'atenció primària: precisament, quan més necessària era per afrontar els efectes de la pandèmia. D'altra banda, durant aquests anys, l'ocupació també ha sortit perjudicada i han aparegut grans fogars de precarietat, entre altres raons, a causa tant de la reforma laboral aprovada l'any 2012 pel Govern de l'Estat com dels efectes de dues crisis consecutives en tan sols una dècada. A Catalunya, el 2020 va registrar-se un increment interanual de l'atur del 28,2%, amb 497.611 persones desocupades. A tot això, cal sumar-hi l'augment dels desnonaments per impagament del lloguer per culpa de l'augment galopant dels preus a les grans ciutats del país —especialment a Barcelona—, així com la recuada de la pobresa energètica i alimentària, com en donen testimoni les cues a molts menjadors socials o centres en els quals es reparteixen queviures per a la subsistència diària.

Així doncs, per plantar cara a aquests reptes, necessitem **polítiques valents** que s'enfrontin als interessos econòmics dels grans poders financers i facin valer el bé comú. Per assolir aquests objectius socials i ambientals, cal salvar el medi natural i defensar la vida, tot protegint el dret de les generacions futures a heretar un patrimoni natural saludable. Així ho demana a crits el jovent de tota Europa: el planeta s'esgota i hem d'actuar amb rapidesa i contundència. **No tenim dret a robar-los el futur.**

Malgrat la preocupació generada per la pandèmia i la necessitat d'actuar amb urgència, segueix havent-hi esperança. La crisi ecològica, social i sanitària també constitueix una oportunitat per apostar per una economia verda i solidària. La transició vers un altre model productiu i de consum també representa una oportunitat per a la creació d'ocupació ecològica i de benestar social. En aquest document, doncs, presentem una sèrie de propostes per fer cara als reptes enormes als quals s'enfronta la societat catalana i els quals cal solucionar d'immediat. **Ens hi va el planeta i la vida tal com la coneixem.** És el moment de sacsejar consciències i desaprendre valors equivocats.

LES VINT MESURES QUE NO PODEN FALTAR EN CAP PROGRAMA ELECTORAL QUE HAGI DE DONAR RESPOSTA DES DE CATALUNYA A L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA I A LA CRISI DE LA BIODIVERSITAT

1. Cal garantir que els diners provinents del Fons europeu de reconstrucció destinats a Catalunya es facin servir en projectes que donin peu a una veritable recuperació verda i justa, i que no perpetuïn el model actual basat en els combustibles fòssils i la destrucció dels recursos naturals. Aquesta transició s'ha de dur a terme amb l'acord i el compromís de la societat civil, inclòs el sector de l'economia social i solidària.
2. Cal establir uns objectius de reducció d'emissions per a Catalunya de cara a 2030 de com a mínim un 55% respecte de 1990 i de descarbonització total a l'any 2040, en consonància amb les recomanacions científiques per no incrementar la temperatura mitjana global en més d'1,5°C. Igualment, de cara a 2030, cal desplegar un sistema elèctric 100% renovable i, a l'any 2040, un sistema energètic 100% renovable, eficient i intel·ligent.
3. Cal planificar el tancament progressiu de les instal·lacions de combustibles fòssils i reduir encara més les emissions de la resta d'indústries.

4. Cal exigir a l'Administració i als operadors que s'avanci al 2025 el pla de tancament de les centrals nuclears. El tancament nuclear implica un augment del PIB i la creació de llocs de treball; per això, és indispensable elaborar una estratègia que inclogui la planificació de la revitalització de les comarques on són les plantes nuclears, així com la comunicació i la inversió corresponents, i que faciliti la possibilitat de la participació pública efectiva al llarg del procés.
5. Cal promoure i impulsar una veritable participació energètica de la ciutadania (sia des d'un punt de vista individual sia mitjançant formes d'organització col·lectiva, per exemple, amb les comunitats energètiques locals), de manera activa i directa, en la generació i el consum d'electricitat renovable, en l'autoconsum, en l'emmagatzematge, en l'intercanvi lliure i en els serveis de gestió de la demanda.
6. Cal posar fi a qualsevol iniciativa política, subvenció o incentiu que fomenti l'ús d'energies brutes o perilloses. Així mateix, s'ha de regular l'ús que el sector dels combustibles fòssils fa de la publicitat enganyosa, deslleial i no verificable, i prohibir que aquestes empreses patrocinin esdeveniments de caràcter públic.

7. Cal reduir un 42% les emissions del sector agrícola de cara al 2030 respecte a les emissions que va produir el 1990. També convé fomentar la sobirania alimentària i l'agricultura ecològica perquè cobreixi un 30% de la superfície agrícola de cara al 2030 i el 100% l'any 2050. Finalment, cal establir una moratòria per als nous projectes de ramaderia intensiva i per a l'ampliació dels existents.
8. Cal garantir el proveïment dels serveis ambientals que proporcionen la vegetació i els boscos gràcies a una gestió adequada, que inclogui campanyes de prevenció i d'extinció d'incendis tot l'any i campanyes de sensibilització i d'educació per capacitar la població per prevenir incendis i autoprotegir-se, a més de l'execució dels plans de recuperació de les àrees incendiades.
9. Cal reforçar les polítiques de conservació de la biodiversitat per complir les directives europees (Directiva 92/43/CEE d'hàbitats i Directiva 2009/147/CEE d'aus) i superar les ràtios actuals de protecció d'hàbitats d'interès comunitari i de la flora i la fauna.

10. Cal aprovar la nova llei de prevenció i gestió dels residus i d'ús eficient dels recursos, la qual prioritzarà la reducció, la reutilització, el reciclatge i l'aprofitament energètic de la matèria orgànica separada en origen; implantarà el compostatge, el sistema de dipòsit, devolució i retorn (SDDR), el porta a porta, etc., i establirà mesures fiscals per aconseguir el tancament de les plantes d'incineració de Catalunya, així com la prohibició d'obertura de noves, com ara la de Cercs o la de la Juneda. També s'ha d'imposar la prohibició de cremar residus a les fàbriques de ciment i a qualsevol altra mena d'infraestructura, i implantar polítiques reals d'economia circular.

11. Cal assegurar una correcta planificació urbanística del litoral i del medi rural, que tingui en compte els diversos efectes del canvi climàtic, com són la pujada del nivell del mar, les inundacions o el risc d'augment d'incendis forestals.

12. Cal garantir el proveïment de béns bàsics, com ara l'aigua, gràcies a la gestió adequada dels recursos hídrics, que també s'ocupi de perseguir el delictes de robament d'aigua i les activitats que la contaminen, per exemple, les derivades de la ramaderia industrial.

13. Cal protegir el delta de l'Ebre i vetllar-ne per la recuperació efectiva aportant-li els sediments atrapats en els embassaments riu amunt.

14. Cal fomentar un turisme que reconegui el valor natural, cultural i patrimonial del territori i avaluar la capacitat de càrrega de l'entorn, de manera que es prioritzi l'equilibri ecològic. Altrament, cal garantir la correcta planificació urbanística del litoral i del medi rural.

15. Cal establir una transició ecològica de l'economia per modificar els hàbits de consum i de mobilitat de les persones. A més a més, s'ha d'exigir la durabilitat i la reparabilitat dels productes, i prohibir l'obsolescència programada.

16. Cal adoptar i promoure la «dieta de salut planetària» (en la qual predominen els aliments d'origen vegetal i en la qual es poden incloure aliments d'origen animal de manera opcional i amb moderació) a tots els menjadors col·lectius, els serveis de menjar a domicili i els actes i esdeveniments de l'Administració.

17. Cal implantar un model de transport net, intel·ligent i equitatiu des d'un punt de vista social, en què es doni preferència als mitjans no motoritzats (vianants i bicicleta) i al transport col·lectiu en lloc de l'automòbil particular, per a la qual cosa convé desplegar trens de rodalies. Alhora, convé fomentar l'electrificació dels mitjans motoritzats i l'ús compartit dels vehicles.

18. Cal optar per la conservació de la xarxa viària actual en contraposició a la construcció d'autopistes i a l'ampliació o la construcció de ports o d'aeroports. Per tant, les inversions han de destinar-se a mantenir i millorar el que ja tenim, amb despeses puntuals per corregir els punts que presentin deficiències.

19. Cal posar en pràctica mesures fiscals i de suport per a persones i negocis que vulguin formar part de la transició ecològica: autoconsum, comunitat energètica local, rehabilitació energètica, construcció sostenible, vehicles elèctrics, sistemes de gestió i d'agregació de la demanda (tant del transport com de l'energia elèctrica) i alimentació ecològica, local i de temporada.

20. Cal implementar una reforma fiscal ecològica a escala autonòmica amb què s'incentivin certs canvis de comportament; s'apliqui el principi «qui contamina, paga», i es doti la transició ecològica amb pressupost, alhora que es promou la lluita contra la crisi climàtica i de biodiversitat, posant especial incidència a l'àmbit rural a causa de la seva importància per a la preservació dels serveis ecosistèmics.

21. Així mateix, cal que el Govern aprovi uns pressupostos de carboni abans que acabi l'any 2021. Aquests pressupostos han de ser vinculants i han d'incloure la cessació de l'activitat econòmica en el cas que se superin els límits fixats, així com les sancions corresponents. Alhora, s'ha de dotar amb finançament el comitè d'experts sobre canvi climàtic encarregat d'elaborar la proposta dels pressupostos.

PROPOSTES DE GREENPEACE

El canvi climàtic com a oportunitat per a una transformació ecològica de l'economia

1 EL CANVI CLIMÀTIC COM A OPORTUNITAT PER A UNA TRANSFORMACIÓ ECOLÒGICA DE L'ECONOMIA

Ens trobem en una situació d'urgència climàtica. Intensificar els esforços per limitar l'augment de la temperatura mitjana global a 1,5°C —d'acord amb els compromisos de l'Acord de París— és una necessitat ineludible i, tal com indiquen els científics del Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (GIECC), la pròxima dècada és essencial en aquest sentit. **Ens hi va no solament el present, sinó també el futur. Per tant, la intervenció del governs**, que han de posar la lluita contra el canvi climàtic al centre de les seves polítiques, **és vital**.

A fi d'evitar els pitjors efectes del canvi climàtic, s'han de prendre mesures ambicioses que comportaran beneficis innombrables per a la vida i pel planeta. Per això, cal una **profunda transformació ecològica del sistema productiu i energètic** que posi la vida al centre. Igualment, cal tenir present que les dones són algunes de les persones més afectades per la crisi climàtica, a més d'estar invisibilitzades, raó per la qual la perspectiva de gènere és essencial pel canvi de direcció.

D'altra banda, Catalunya és molt dependent de l'energia provinent de combustibles fòssils: amb dades de 2017, l'energia renovable només representa el 8,5% del consum total. La solució requereix, entre d'altres, la reivindicació de formes democràtiques i comunitàries per al desenvolupament de les energies renovables i l'eficiència energètica; els serveis de transport eficients i intel·ligents; els sistemes moderns i sostenibles de gestió dels residus; la defensa de la qualitat de l'aire i de la salut de la ciutadania; l'abandonament de projectes desenvolupistes agressius amb el medi ambient; l'agricultura i la ramaderia de qualitat; la gestió sostenible dels recursos naturals, i la fiscalitat ecològica.

Aquesta transformació ecològica no pot materialitzar-se sense dur a terme una transició justa, que no deixi enrere les persones de les regions afectades ni les classes treballadores i populars. La transició s'ha de reforçar amb polítiques socials i iniciatives col·lectives que millorin la qualitat de vida de les persones al marge del PIB. Aquesta transformació ha de ser una oportunitat per fer una societat més igualitària i cooperativa que actuï per al manteniment i per a la recuperació dels béns comuns.

Mesures

A) Ambició climàtica per assolir les zero emissions netes l'any 2040 i incorporació de tots els sectors a la transició ecològica de l'economia

- Objectius de reducció d'emissions per a Catalunya de cara a 2030 de com a mínim un 55% respecte de 1990 i de descarbonització total l'any 2040.
- Establiment del marc regulador que proporcioni seguretat jurídica a la transició amb un nou pla d'energia per al període 2021-2030 que substitueixi el Pla d'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020.
- Aprovació del marc estratègic de mitigació dels gasos amb efecte d'hivernacle, en què s'estableixin objectius clars de reducció i les mesures per assolir-los, tal com preveu l'article 6 de la Llei de canvi climàtic de Catalunya.
- Aprovació dels pressupostos de carboni abans que acabi 2021. Aquests pressupostos han de ser vinculants i han d'incloure la cessació de l'activitat econòmica en el cas que se superin els límits fixats, així com les sancions corresponents. Alhora, s'ha de dotar amb finançament el comitè d'experts sobre canvi climàtic encarregat d'elaborar la proposta dels pressupostos. Actualment, Catalunya incompleix la seva pròpia llei, ja que, d'acord amb la disposició transitòria 6a. de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic: «Els pressupostos de carboni per als períodes 2021-2025 i 2026-2030 han d'aprovar-se com a màxim el 31 de desembre de 2020».

- Redacció del reglament que permeti l'avaluació de la petjada de carboni generada a Catalunya, de conformitat amb l'establert a la Llei de canvi climàtic de Catalunya.
- Reforma fiscal ecològica amb la qual s'incentivin certs canvis de comportament; s'apliqui el principi «qui contamina, paga», i es doti la transició amb pressupost.
 - » Desenvolupament dels impostos ambientals estipulats a l'article 39.1 de la Llei de canvi climàtic de Catalunya i, en concret, l'impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni i l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells.
 - » Deduccions autonòmiques en l'àmbit de l'IRPF amb criteris ambientals, com ara la deducció per a l'habitatge construït o reformat segons criteris d'eficiència energètica o l'aprofitament d'energia renovable, amb una orientació que afavoreixi les comunitats energètiques locals.
 - » Impost sobre el canvi d'usos del sòl, un dels problemes ambientals principals que amenacen la biodiversitat.
 - » Increment de la fiscalitat sobre l'abocament de residus sòlids per estimular-ne la reutilització i el reciclatge.
- Consideració de l'emergència climàtica i l'educació ambiental des d'una perspectiva ecosocial en els currículums de les pròximes reformes educatives, de manera que se superi el model voluntari actual de la Xarxa d'Escoles per a la Sostenibilitat de Catalunya.

El canvi climàtic com a oportunitat per a una transformació ecològica de l'economia

B) Transició accelerada cap a un model energètic 100% renovable, eficient, just i en mans de la gent, que garanteixi l'equitat de gènere

- Implantació d'un sistema elèctric 100% renovable l'any 2030 i d'un sistema energètic 100% renovable el 2040 modificant l'establert en l'article 19.1, apartat c), de la Llei de canvi climàtic de Catalunya, així com en els articles 3.1 i 3.2 de l'avantprojecte de llei de bases de la transició energètica de Catalunya i de transformació de l'Institut Català de l'Energia a l'Agència Catalana de l'Energia.
- Participació de la societat en la generació elèctrica renovable, l'autoconsum (tant individual com compartit i de proximitat), l'emmagatzematge, l'intercanvi lliure i la gestió de la demanda introduint mesures legislatives que promoguin clarament l'accés a l'autoconsum de tota la ciutadania mitjançant, per exemple, una fiscalitat justa, així com subvencions, incentius i ajuts.
- En aquest context, l'Administració hauria d'impulsar la nova eina legal de la comunitat energètica local com a figura idònia per respondre als reptes del canvi climàtic alhora que es desenvolupa un model d'empresa social cooperativa amb clars beneficis energètics, socials, ambientals i econòmics.
- Coordinació amb la indústria per frenar el creixement de la demanda energètica. Foment de l'estalvi, l'eficiència energètica i l'electrificació a fi de reduir els gasos amb efecte d'hivernacle, d'acord amb el pressupost de carboni assignat a cada indústria i sector, i amb l'objectiu d'ajustar la demanda energètica total a la que pugui ser assortida íntegrament amb recursos renovables disponibles a Catalunya.
- Fre de l'increment de la producció o del consum de gas fòssil, i no inversió en aquest àmbit, en consonància amb l'abandonament urgent i progressiu dels combustibles fòssils i la seva substitució per alternatives renovables i d'eficiència energètica. Cal establir un calendari de tancament progressiu fins 2030 de les centrals de cicle combinat que operen a Catalunya per tenir un pla de transició que protegeixi des d'un punt de vista sociolaboral les comarques afectades.
- Erradicació de qualsevol subvenció o incentiu que fomenti l'ús d'energies brutes o perilloses, inclosos els que reben les empreses vinculades al sector de la petroquímica de Tarragona, les fàbriques de ciment, les incineradores i les centrals tèrmiques de cicle combinat, i establiment d'un pla per al seu tancament, així com un pla de transició que prevegi la generació de llocs de treball i noves economies relacionades amb la transició energètica. Així mateix, s'ha de regular l'ús que el sector dels combustibles fòssils fa de la publicitat enganyosa, deslleial i no verificable, i prohibir que aquestes empreses patrocinin esdeveniments de caràcter públic.
- Insistència en l'avançament a l'any 2025 del tancament de les centrals nuclears de Catalunya, treballant des d'ara mateix en la planificació de la revitalització de les comarques on es localitzen les plantes nuclears, així com en la comunicació i la inversió corresponents, que faciliti la possibilitat de participació pública efectiva al llarg del procés. El tancament nuclear és inevitable i fer possible una transició laboral i econòmica justa és una urgència de primer ordre.
- Fi dels combustibles fòssils d'acord amb les recomanacions científiques a fi de no superar l'increment d'1,5 °C de les temperatures globals. Això inclou la necessitat de planificar l'abandonament de l'activitat industrial del refinament de petroli, cosa que implica obrir el debat sobre la data de tancament de la refinaria de Repsol a Tarragona.
- Fre del creixement de la demanda energètica i foment de l'estalvi, l'eficiència energètica i l'electrificació per reduir els gasos amb efecte d'hivernacle.
- Democratització del sistema energètic amb mesures efectives que acabin amb el control oligopòlic. Per això, cal introduir a l'avantprojecte de llei de bases de la transició energètica de Catalunya determinades mesures orientades a facilitar i incentivar l'entrada dels propietaris de les finques afectades per les noves construccions, així com dels representants dels sectors econòmics del món rural del municipi afectat, en l'accionariat de les noves empreses, i assegurar-ne la participació en els plans i els processos amb els quals es determini la idoneïtat de la ubicació dels projectes d'energies renovables. Resulta igualment imprescindible assegurar la independència total dels òrgans reguladors i impedir qualsevol mena de «portes giratòries», i vetllar per la separació completa i real de les empreses i dels grups que es dediquen a activitats energètiques.
- Garantia de l'accés universal i just a l'energia neta mitjançant programes especials per a persones en situació de pobresa energètica. Aquests programes han de potenciar les mesures estructurals en lloc de les conjunturals i cercar una veritable democratització energètica enfocada a les energies renovables, l'estalvi i l'eficiència energètica dels habitatges.

El canvi climàtic com a oportunitat per a una transformació ecològica de l'economia

- Posada en pràctica d'un pla perquè la transició energètica 100% renovable sigui justa per a tothom i per a totes les regions, el qual inclogui una anàlisi prèvia, un pressupost, dates i participació que facilitin i accelerin la transició cap a noves activitats productives sostenibles amb un enfocament de gènere. Aquesta transició, tant de la banda de la producció com de la banda del consum, s'ha de dur a terme amb urgència i en cap cas no es veurà frenada o reduïda a mesures irrealistes o impossibles.
 - Lluita en tot l'Estat per la prohibició de l'obtenció de gas i de petroli, tant convencionals com no convencionals, així com per la prohibició de tots els projectes d'exploració i d'explotació d'hidrocarburs —tant els nous com els que estan en tramitació en aquests moments— arreu del territori. A més de la no renovació de les concessions d'explotació en vigor actualment.
 - Límit de la producció d'energia a partir de biomassa agroforestal segons els recursos disponibles per tal d'evitar una bombolla de projectes inviables per dimensió i criteris ambientals i socials. Igualment, s'ha d'evitar dedicar terrenys a la producció de cultius bioenergètics, inclosa la plantació d'arbres. S'acceptaran per a ús energètic o com a residus forestals els procedents de la gestió forestal preventiva d'incendis i de la gestió adaptativa de la forest al canvi climàtic, incloent-hi la reducció de la càrrega de combustible al camp i la reducció de la densitat de peus en la massa forestal.
 - Incorporació de les tecnologies més eficients als sistemes gestionats pel Govern català (enllumenat públic, climatització d'edificis públics i sistemes de proveïment i depuració d'aigües), així com impuls d'una llei que obligui la resta d'Administracions catalanes a implementar-les.
 - Ampliació del pla d'estalvi i d'eficiència energètica dels edificis i dels equipaments de la Generalitat 2018-2022 perquè assoleixi —amb un percentatge més elevat del plantejat— l'obligació dictada a la Directiva europea d'eficiència energètica dels edificis que tots els edificis de l'Administració siguin de consum gairebé nul.
 - Instal·lació de sistemes d'autoconsum als edificis i als espais públics, i redistribució dels excedents al veïnat. Exemple: autoconsum fotovoltaic sobre coberta.
- C) Transició de l'agricultura i de la ramaderia industrials cap a un model agroalimentari basat en l'agroecologia i la sobirania alimentària**
- Reducció d'un 42% de les emissions del sector agrícola de cara al 2030 respecte a les emissions produïdes el 1990. Concretament, garantia de reducció de les emissions d'òxid nitrós i de metà provinents de la fertilització química i de la cabanya ramadera.
 - Foment de l'agricultura ecològica perquè, el 2030, cobreixi un 30% de la superfície agrícola en ús i, el 2050, sigui el 100%. Com a primer pas, caldrà impulsar la conversió ecològica de totes les explotacions agràries en una franja d'almenys 20 kilòmetres al voltant dels espais protegits (a comptar des del límit extern).

- Establiment d'una moratòria per als nous projectes de ramaderia intensiva i per a l'ampliació dels existents. Així mateix, cal adoptar un pla per reduir la cabanya ramadera i promoure que les explotacions de ramaderia intensiva actuals tinguin una transició justa cap a la ramaderia sostenible, extensiva i ecològica.
 - Impuls d'una llei de nitrats que garanteixi una reducció del 50% d'aquests nutrients en el medi ambient l'any 2030.
 - Identificació de les àrees agrícoles més vulnerables al canvi climàtic i desenvolupament d'un pla d'adaptació i de recuperació d'aquestes zones basat en l'agroecologia i que faciliti la incorporació de les noves generacions a l'agroecologia i la ramaderia extensiva ecològica.
 - Promoció de la recollida selectiva dels residus orgànics i del compostatge posterior per reduir la dependència pel que fa als fertilitzants químics, millorar la fertilitat del sòl i frenar els processos d'erosió.
 - Imposició de l'establert a la disposició final novena de la Llei de canvi climàtic de Catalunya, en la qual s'indica que es redactarà un projecte de llei de foment de l'agricultura i de la ramaderia sostenibles.
- D) Transició cap a un model pesquer sostenible**
- Defensa de la pesca artesanal i de l'ús sostenible dels recursos pesquers, i reivindicació de la millora de la gestió dels recursos pesquers i de la lluita contra la sobreexplotació dels caladors i la pesca il·legal.
 - Augment i millora de la gestió i de la vigilància de les reserves marines del litoral, així com de la recerca, per fomentar la protecció de la biodiversitat i la recuperació de l'estoc pesquer.
 - Actuació en qualitat de portaveu dels interessos de la flota artesanal i sostenible, prestant més atenció als processos d'implementació de la política pesquera comuna.
 - Foment dels processos de cogestió del litoral per assolir una gestió sostenible de la pesca, en la qual s'impliquin tots els actors clau.
 - Aplicació del programa oficial de control de la traçabilitat pesquera i de la transmissió al consumidor de la informació dels productes pesquers i aquícoles a Catalunya (2021-2025). S'ha de comprovar que s'adopten les mesures i els controls necessaris que garanteixin la traçabilitat i l'etiquetatge dels productes pesquers.
 - Suport decisiu de la pesca artesanal i sostenible per part de les institucions mitjançant la participació activa i el foment del consum dels seus productes, i afavorint els mercats que posin en valor aquest producte. Foment del seu consum i coneixement intern (ensenyament, ajuntaments, etc.).
 - Realització d'estudis i presa de mesures pressupostades convenientment en els plans integrats d'energia i de clima per a la necessària adaptació del sector pesquer sostenible als efectes del canvi climàtic.

PROPOSTESDEGREENPEACE

La biodiversitat i els ecosistemes com a fonament del desenvolupament de la nostra societat

La biodiversitat i els ecosistemes com a fonament del desenvolupament de la nostra societat

LA BIODIVERSITAT I ELS ECOSISTEMES COM A FONAMENT DEL DESENVOLUPAMENT DE LA NOSTRA SOCIETAT

La conservació i la gestió dels ecosistemes encara no és una prioritat de les polítiques autonòmiques, centrades a fomentar un desenvolupament econòmic i una ocupació que, en gran manera, estan deteriorant el planeta.

La premissa que el benestar d'una societat està enfrontat a la conservació de la natura és un punt de partida radicalment erroni que ens impedeix gaudir de veritables drets democràtics, com és la igualtat d'accés a béns i a serveis nets que no atemptin contra la nostra salut i que no hipotequin el futur.

Els ecosistemes són la base indispensable per a la vida: n'obtenim tot el que necessitem i ens proporcionen béns i serveis ambientals, com ara aliments, matèries primeres, els processos reguladors del clima i serveis culturals, entre d'altres.

L'urbanisme descontrolat, l'agricultura i la ramaderia intensives, i les activitats industrials causen la destrucció dels ecosistemes que ocasiona l'extinció massiva d'espècies. La pèrdua de biodiversitat mundial és entre 100 i 1.000 vegades més gran que la que es considera natural i a Catalunya el 75% de les espècies de flora i fauna incloses en la directiva d'hàbitats presenten un estat de conservació desfavorable. Aquesta situació alarmant s'agreuja amb el canvi climàtic i, ara per ara, els ecosistemes són més vulnerables que mai. En aquest context amb una fauna ja minvada, les activitats recreatives com la caça no hi tenen cabuda.

La manca d'inversió és causa comuna dels principals problemes territorials i la solució també ha d'incloure la **dinamització del món rural**, que atresora una riquesa cultural, natural i de biodiversitat que hem de preservar, protegir i dignificar. A Catalunya, els municipis de menys de 2.000 habitants representen prop del 63% dels municipis i el 64% de l'extensió territorial, per bé que només sumen el 4,5% de la població. En aquest sentit, **l'aigua és un valor estratègic que s'ha de protegir**, ja que Catalunya és una de les comunitats amb un risc mig-alt (segons l'àrea) de desertificació. No obstant això, el 63% de les masses d'aigua dels rius catalans estan en «mal estat» i 7 de cada 10 aqüífers estan contaminats.

D'altra banda, la gestió forestal és primordial per reduir el risc de propagació de grans incendis. La falta d'ordenació dels boscos i de plans de gestió és un factor de vulnerabilitat rellevant per a les masses forestals i les àrees rurals. Per fer possible aquesta gestió, calen plans d'ordenació i d'administració dels espais naturals protegits (PORN, PRUG), i altres instruments d'administració territorial que permetin aprofitar els recursos presents, a la vegada que se'ls conserva per no hipoteclar-los de cara al futur. Malgrat que aquests plans són imprescindibles per garantir-ne la persistència, no hi ha cap instrument d'ordenació disponible per al 81,52% de la superfície forestal d'Espanya. A Catalunya, només el 33,95% de la superfície forestal total de l'Autonomia està ordenada (d'acord amb l'Anuari d'estadística forestal de 2018 del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació).

Així mateix, resulta absolutament fonamental protegir els ecosistemes costaners, ja que, en funció de la gestió que en fem, tindrem més possibilitats o menys de resistir millor als efectes del canvi climàtic i a la pèrdua de biodiversitat. Tanmateix, la costa catalana és la que més superfície urbanitzada té de tot l'Estat espanyol, amb un 26,4%, i hi ha nombrosos projectes que amenacen d'augmentar encara més aquest percentatge de costa degradada, en si mateix elevat. Per tant, és imperatiu posar fre als nous projectes d'urbanització i d'ampliació de ports esportius, així com fomentar un **turisme responsable i sostenible que redueixi la massificació estival al nostre litoral**.

És urgent que s'elevi la consideració política de la protecció del medi ambient i de la seva biodiversitat, reconeixent-ne el valor com a vector de la transició ecològica de l'economia espanyola i dotant-la de recursos ecològics de la economia espanyola y dotándola de recursos.

Measures

A) Aplicació i compliment de les lleis per a la protecció efectiva del medi ambient

- Compliment de la normativa europea en matèria ambiental (directiva marc de l'aigua, directiva hàbitat, directiva del tractament d'aigües residuals, directiva de nitrats i directiva d'ús sostenible dels productes fitosanitaris).

- Compliment de la llei de forests pel que fa a la realització i la implementació de plans de prevenció o defensa en zones d'alt risc d'incendi forestal (ZAR), així com de la Directriu bàsica de protecció civil, que obliga aquests municipis a elaborar i aplicar plans d'emergència local i d'autoprotecció.
- Compliment de la normativa de protecció ambiental reformulant el Pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles del litoral gironí.
- Compliment de les sentències dels tribunals de desmantellament de les construccions il·legals de la costa. Restauració de l'entorn, per exemple, a nombroses àrees de la Costa Brava, com ara la Pineda d'en Gori a Palamós, el Golfet de Palafrugell o Sa Riera de Begur, entre altres.

B) Polítiques ambientals que combinin la protecció dels ecosistemes millor conservats i la dinamització de les àrees lligades a les activitats humanes tradicionals i sostenibles

- Protecció dels ecosistemes aquàtics continentals amb una gestió adequada dels caudals ecològics i dels boscos de ribera, i una política agrària que transiti vers una producció agroecològica no dependent de cultius de regadiu intensius i una ramaderia extensiva que gestioni adequadament els purins derivats de la seva activitat per impedir la contaminació dels aqüífers.

La biodiversitat i els ecosistemes com a fonament del desenvolupament de la nostra societat

- Protecció del delta de l'Ebre i recuperació efectiva aportant-li els sediments atrapats en els embassaments riu amunt.
- Planificació integral del territori a escala ecosistèmica supramunicipal que orienti la planificació política tenint en compte els ecosistemes i que possibiliti la coordinació en el cas dels ecosistemes repartits entre diverses administracions. Per suscitar el consens de tots els actors, cal que aquesta planificació sigui participativa.
- Reconeixement del valor ecosistèmic de les àrees situades fora dels espais naturals protegits, com ara les del Baix Llobregat i de l'Hospitalet, i elaboració d'instruments de gestió per al manteniment dels béns i dels serveis ambientals que aquestes zones proporcionen a la societat. Així mateix, cal ampliar les àrees protegides del litoral gironí i tarragoní, sobretot les terrestres, fent-les extensibles a sòls que ara mateix es consideren urbanitzables. D'aquesta manera, es podrà assegurar una gestió correcta i prevenir projectes de desenvolupament urbanístic en entorns de gran valor.
- Prohibició de tota mena de construccions a primera línia de platja, com en el cas de la Plana del Castell a Cunit o de la Savinosa, així com en sectors en què hi hagi risc d'inundació, on els pendissos superin el 20% o que afectin àrees incloses en el Pla especial d'interès natural (PEIN).
- Potenciació de les activitats tradicionals i sostenibles, com ara els aprofitaments forestals i costaners sostenibles; reivindicació i promoció de la diferenciació dels productes relacionats amb la protecció de la natura i amb les xarxes de distribució dels productes de proximitat.
- Planificació del turisme, tant de costa com d'interior, que reconegui el valor natural, cultural i patrimonial del territori, perquè no suposi un element destructor, sinó un punt de transició ecològica.
- Garantia de la correcta planificació urbanística del litoral i del medi rural, condicionades, respectivament, per la massificació i pel risc d'incendi forestal.
- Introducció de mesures fiscals favorables per als propietaris forestals a fi de garantir els béns i els serveis que els boscos ofereixen, així com la generació d'ocupació en el medi rural.
- El repunt de les activitats extractives mineres, majorment en mans de grans corporacions internacionals, no és admissible, atesa la debilitat institucional i la relaxació de les salvaguardes ambientals, en tant que posen a risc la salut humana i la dels ecosistemes. S'ha d'extremar les precaucions i de reforçar els mecanismes d'avaluació de l'impacte ambiental, sobretot en el control de les afeccions i de la contaminació d'aigües superficials i subterrànies, evitant especialment la megamineria a causa del seu elevat poder contaminant.

C) Garantia del proveïment dels béns i serveis ambientals que els ecosistemes proporcionen a la societat, i del manteniment de la biodiversitat

- Catalunya té una bona xarxa d'espais protegits, que actualment representen el 32% de la superfície total. Tanmateix, la protecció d'aquests espais no està sent efectiva. Per això, és urgent:
 - » Desplegar les directrius i els instruments de gestió de la Xarxa Natura 2000 tal com indica l'Estratègia del Patrimoni Natural i la Biodiversitat 2030 de Catalunya, així com aprovar la Llei de biodiversitat i del patrimoni natural.
 - » Dotar aquesta estratègia amb mitjans humans i materials suficients per a la protecció efectiva dels espais protegits.
- Protecció real i efectiva dels pol·linitzadors amb polítiques enfocades a la seva gestió, prohibició total d'ús dels plaguicides identificats com perillosos per a les abelles i reducció del 50% l'any 2023 en l'ús de pesticides, cosa que reduirà la pèrdua actual de biodiversitat. Així mateix, prohibició del glisofat en la jardineria urbana i de conservació, i presentació d'un pla de transició per a l'eliminació total d'aquest herbicida en l'agricultura.
- Asseguració del proveïment de béns bàsics, com ara l'aigua, gràcies a la gestió adequada dels recursos hídrics, que també s'ocupi de perseguir el delictes de robament d'aigua i les activitats que la contaminen, per exemple, les derivades de la ramaderia industrial a les províncies de

Lleida i Girona; fre del creixement de la demanda (regadiu, industrial o urbana); autorització de transvasaments només en casos excepcionals i per al proveïment humà, i fre total de la construcció de nous embassaments.

- Asseguració del proveïment dels serveis ambientals que proporcionen la vegetació i els boscos gràcies a una gestió adequada, que inclogui campanyes de prevenció i d'extinció d'incendis tot l'any (no solament a l'estació estival); campanyes de sensibilització i d'educació per capacitar la població per prevenir incendis i autoprotegir-se, i execució dels plans de recuperació de les àrees incendiades.
- Prohibició dels cultius transgènics comercials, i dels experimentals a l'aire lliure, a l'empara de la nova legislació europea en matèria de cultius transgènics i considerant les conclusions de l'Informe tècnic núm. 256 del Govern d'Aragó.

D) Millora de la gestió forestal i del territori per a la protecció efectiva contra el greu problema dels incendis forestals

- Establiment d'una política de prevenció i d'extinció dels incendis forestals que tingui en compte la variable del canvi climàtic. És a dir, fer campanyes d'extinció d'incendis no lligades a l'època estival i evitar les decisions d'última hora promogudes per una meteorologia impredecible.

La biodiversitat i els ecosistemes com a fonament del desenvolupament de la nostra societat

- Una bona gestió de les cremes —sempre controlades i autoritzades—, el respecte per les temporades de prohibició, les alternatives a l'ús del foc i la màxima prevenció, adoptant les recomanacions i les prohibicions oportunes, són mesures fonamentals per acabar amb els incendis intencionats, o, si més no, limitar-los i prevenir-los.
- Increment de la percepció del risc d'incendi (i d'altres efectes) per tal de generar comunitats actives. Per això, és indispensable llançar campanyes de conscienciació encapçalades per les administracions. També cal emprendre campanyes de conscienciació al medi rural per fer entendre que una pràctica tradicional ha de tractar-se de manera diferent en un medi que ha esdevingut un paisatge summament inflamable.
- Priorització de partides pressupostàries destinades als recursos per a la gestió forestal que reduirà la quantitat de combustible (continuitat i distribució), la qual cosa generarà paisatges resilients als incendis d'alta intensitat.

PROPOSTES DE GREENPEACE

El poder transformador del canvi de model de consum en l'àmbit local

El poder transformador del canvi de model de consum en l'àmbit local

EL PODER TRANSFORMADOR DEL CANVI DE MODEL DE CONSUM EN L'ÀMBIT LOCAL

Les persones i un canvi en els hàbits de consum faran que el planeta sigui un lloc millor per viure. Segons el Worldwatch Institute, el tret característic principal del desenvolupament econòmic i polític actual és el consumisme. Un consum de béns desmesurat i compulsiu que, a més, està molt lligat a la degradació ambiental i de la qualitat de vida.

A l'Estat espanyol, els patrons de consum actuals fan palès que **necessitem gairebé 3,5 vegades el nostre territori per satisfer els recursos naturals que demandem.** La cultura d'un sol ús està asfixiant el planeta. A tot això, s'hi suma el fracàs del sistema de gestió de residus del nostre país: les empreses surten beneficiades mentre la ciutadania paga el sobrecost i és víctima del greu problema de la contaminació generada per aquest mal tractament dels residus.

Les ciutats són espais de gran potencial per afavorir la transició ecològica, social i participativa de l'economia i per emprendre polítiques alternatives que serveixin de trampolí del canvi social i ambiental. Uns espais en què les transformacions en la producció i el consum tenen conseqüències positives i negatives en el canvi climàtic, la biodiversitat i l'increment de les desigualtats socials. És per això que, en contra d'una manera de fer política a les ciutats marcada pel malbaratament, la corrupció i l'endeutament, **cal una manera de fer política local en la qual les necessitats de les persones i del planeta siguin la prioritat.** Un model basat en la sostenibilitat, en la satisfacció de les necessitats bàsiques de les persones (aire net, aigua suficient i no contaminada, energia renovable, alimentació saludable, dret a una llar i al descans amb tranquil·litat...) i en l'erradicació de les desigualtats.

Els governs regionals han de posar en pràctica polítiques que transformin el que mengem, com ens movem, el que produïm, els residus que generem o l'energia que ens escalfa amb activitats en harmonia amb el planeta. Al capdavant, cal que les polítiques autonòmiques redueixin el nostre impacte negatiu sobre el planeta alhora que converteixen les nostres ciutats i els nostres pobles en llocs més saludables per viure.

Mesures

A) Afavoriment des de l'àmbit local dels models sostenibles de producció i consu

- Establiment d'una transició ecològica de l'economia des de les administracions locals —a causa de la seva proximitat amb les persones— que ajudi a modificar els hàbits de consum, d'alimentació, de transport, de reutilització de materials i de consum de l'energia. Exigència de la durabilitat i la reparabilitat dels productes, prohibició de l'obsolescència programada i foment de l'aplicació de tributs a la ciutadania per la generació de residus.
- Adopció i promoció de la «dieta de salut planetària» (en la qual predominen els aliments d'origen vegetal i en la qual es poden incloure aliments d'origen animal de manera opcional i amb moderació) en tots els menjadors col·lectius, els serveis de menjar a domicili i els actes i esdeveniments de l'Administració.
- Posada en pràctica de mesures fiscals i de suport per a persones i negocis que vulguin formar part de la transició ecològica: autoconsum, rehabilitació energètica, construcció sostenible, vehicles elèctrics, sistemes de gestió i d'agregació de la demanda (tant del transport de persones i mercaderies com de l'energia elèctrica) i alimentació local i de temporada.
- Aprovació de la nova Llei de prevenció i gestió de residus i d'ús eficient dels recursos a l'efecte d'avançar en polítiques de residu zero i contribuir als punts següents:

- » Establiment de normatives que donin preferència a l'erradicació i la reducció dels envasos i dels plàstics d'un sol ús, i que advoquin per reutilitzar i reomplir, així com per implantar sistemes de devolució i retorn dels envasos que obrin la porta als envasos retornables.
- » Reformulació completa del sistema de reciclatge actual de manera que s'implanti la recollida selectiva que permeti recuperar un percentatge elevat de materials de qualitat. Presa de mesures contra les empreses de reciclatge que exporten residus plàstics a operadors sense llicència en països d'ingressos baixos o mitjans. Potenciació de la recuperació material i del reciclatge, ja que són una font indiscutible d'ecoocupació. Model de transport net i equitatiu des d'un punt de vista social.
- » Aplicació d'un tribut a la generació de residus. La tributació o el pagament per generació (PxG o pay-as-you-throw, PAYT, en anglès) és un sistema de gestió dels residus que permet que les ciutats i els municipis atribueixin a cada usuari un cost basat en la quantitat de residus que ha generat. Aquest sistema no solament és més just —ja que qui genera més residus paga més i qui en genera menys paga menys—, sinó que planteja un incentiu per a la ciutadania que millora els nivells de reducció i de reciclatge.
- » Descart definitiu de qualsevol projecte de construcció de noves incineradores de residus com les de Cercs o la Juneda, i explicitació a la nova llei de prevenció i gestió dels residus.

El poder transformador del canvi de model de consum en l'àmbit local

- » Establiment d'un pla de tancament de totes les incineradores de Catalunya. Per assolir aquest objectiu, caldrà fer ús de la fiscalitat ambiental.
- » Estipulació a la nova llei de prevenció i gestió dels residus de la prohibició de la crema de residus en fàbriques de ciment i en qualsevol altra infraestructura.
- » Impuls de la recollida de la fracció orgànica i el compostatge comunitari i casolà.
- » Foment de la reparabilitat i la reutilització dels béns de consum.
- Introducció en la recent Llei 3/2020 de prevenció de les pèrdues i del malbaratament d'aliments d'un objectiu de reducció del malbaratament alimentari de com a mínim el 50% l'any 2024, a totes les baules de la cadena alimentària, però en particular a la producció o, en el cas de resultar més operatiu, introducció d'aquests objectius específics en el reglament de la llei, en concret, en el Pla estratègic de prevenció de les pèrdues i del malbaratament d'aliments.
- Foment de l'agricultura ecològica i la sobirania alimentària.
- Foment i priorització de la participació activa de la ciutadania en el sector energètic perquè la societat tingui un paper actiu en el sistema energètic, tal com dicten el nou paquet de mesures d'Energia neta per a tots els europeus i les directives relacionades. No es pot limitar a impulsar l'autoconsum (individual o col·lectiu), sinó que ha de permetre, per exemple, que les comunitats locals i la ciutadania s'involucrin tant en la propietat de les instal·lacions renovables i d'emmagatzematge com en el finançament i el funcionament, tal com està succeint a països més avançats pel que fa a la participació ciutadana i la flexibilitat de la demanda.
- Posada en pràctica de mesures fiscals i de suport per a persones i negocis que vulguin formar part de la transició ecològica: autoconsum, rehabilitació energètica, construcció sostenible, vehicles elèctrics, sistemes de gestió i d'agregació de la demanda (tant del transport de persones i mercaderies com de l'energia elèctrica) i alimentació ecològica, local i de temporada.

B) Model de transport net i equitatiu des d'un punt de vista social

- Establiment d'una estratègia de mobilitat per a tota Catalunya que faci possible una transició del model actual, dependent en gran manera del automòbil, cap a un model de transport públic col·lectiu, basat en les energies renovables mitjançant l'electricitat.

- Garantia de la qualitat de l'aire implantant polítiques que redueixin el trànsit rodat —font principal de contaminació de l'aire a les ciutats— amb mesures com ara la creació de peatges antitoxicitat en les ciutats fins que es compleixin tant els límits legals fixats per la Unió Europea com els recomanats per l'Organització Mundial de la Salut.
- Renúncia al nou model de vinyeta amb què es vol substituir els peatges i aposta per un de pagament per ús que penalitzi la utilització de l'automòbil on hi hagi més alternatives de transport públic.
- Implantació d'un model de transport net, intel·ligent i equitatiu des d'un punt de vista social, en què es doni preferència als mitjans no motoritzats (vianants i bicicleta) i al transport col·lectiu en lloc de l'automòbil particular. Alhora, convé fomentar l'electrificació dels mitjans motoritzats i l'ús compartit dels vehicles.
- Limitació progressiva de la circulació de vehicles amb motor de combustió interna, començant pels dièsel més contaminants, amb l'objectiu d'assolir un parc de vehicles de zero emissions abans de 2040.
- Regulació i reducció de les places d'aparcament de tots els edificis pertanyents a les diverses administracions, cosa que dissuadirà l'accés en automòbil i prioritzarà l'ús responsable amb vehicles compartits i de zero emissions.
- Establiment d'incentius perquè els treballadors arribin a la feina en transport públic i mitjans no motoritzats.
- Planificació d'una xarxa de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, implantació a tot el territori, i foment entre el sector privat del desplegament de punts de recàrrega elèctrica.
- Inclusió dels indicadors de contaminació atmosfèrica i d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, així com dels objectius de reducció corresponents i de les mesures concretes per assolir-los, en els plans de mobilitat i transport.
- D'acord amb els tractats internacionals signats, tots els vehicles de motor que circulin per les xarxes viàries de Catalunya l'any 2050 no podran produir emissions contaminants directes. Això, sense detriment de les limitacions que calgui aplicar a la circulació dels vehicles susceptibles de produir emissions que superin els valors límits fixats per a la qualitat de l'aire, en el marc de la legislació estatal de la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera.
- Conservació de la xarxa actual en comptes de construir autopistes o ampliar o construir ports o aeroports. Per tant, les inversions han de ser per mantenir i millorar el que ja tenim, amb despeses puntuals («quirúrgiques») per corregir els punts que presentin deficiències.
 - » Renúncia al projecte d'ampliació de la C-32.
 - » Renúncia al projecte d'allargament de la B-40/ quart cinturó.
 - » Posicionament clar de la Generalitat en contra de l'ampliació de l'aeroport de Barcelona en qualsevol de les formes previstes, inclosa l'ampliació del nombre de passatgers via Girona i Reus.

El poder transformador del canvi de model de consum en l'àmbit local

- » Posicionament clar de la Generalitat en contra de la construcció de més terminals per a creuers al port de Barcelona.
- Millora de la xarxa ferroviària actual recuperant les línies tancades al trànsit i impulsant els trens de rodalies en les àrees urbanes, els que més passatgers mouen, de manera que se n'augmenti la capacitat i s'eliminin els entrebancs de la xarxa. L'any 2030 totes les comarques de més de 30.000 habitants —incloses les de la Costa Brava— haurien de tenir accés al ferrocarril en diverses modalitats. Impuls dels projectes en execució per accelerar la posada en servei tan aviat com es pugui. En especial:
 - » Finalització de la L9/L10 del metro de Barcelona
 - » Tren/Tramvia de Camp de Tarragona-Salou-Cambrils
 - » Connexió del Trambaix i del Trambesòs
- Electrificació de les línies fèrries que encara no tenen tracció elèctrica, sobretot les que serveixen d'accés als ports, amb vista a augmentar el transport ferroviari de mercaderies.
- Desplegament d'una sèrie de serveis ferroviaris de llarga distància que permetin reduir la dependència de l'avió per als desplaçaments fora de Catalunya. En concret:
 - » Integració de Catalunya a la Xarxa Transeuropa Exprés (TEX), promoguda pels operadors europeus principals i amb connexions diürnes amb França, Bèlgica, Suïssa, el nord d'Itàlia i el sud d'Alemanya.
 - » Reinstauració dels serveis de tren nocturn a París, Milà i Zuric, al igual de Galícia i Lisboa, per convertir Barcelona en el hub o centre ferroviari entre la península Ibèrica i la resta d'Europa.
- Establiment de mesures que penalitzin els vaixells i les naus més ineficients i que més emissions contaminants generen.
- Establiment de limitacions per a l'arribada de creuers turístics i instal·lació de connexions de servei elèctric d'alt voltatge per forçar que els motors es tanquin durant l'atrada.
- Implantació de polítiques de mobilitat a l'Administració pública catalana, extensibles a altres grans generadors d'ocupació, que incentivin els desplaçaments a la feina en mitjans sostenibles, gràcies a rutes col·lectives d'empresa, la regulació de l'aparcament, les flotes de zero emissions i criteris de contractació pública que incloguin aquests principis.

C) Garantia d'accés als recursos bàsics per a totes les persones i de contractacions públiques ecològiques i sostenibles

- Garantia de compliment de la Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.
- Establiment de la contractació pública ecològica i sostenible com a eix principal per als models de consum i les licitacions de les administracions.

- Inclusió en els plecs de contractació pública d'aliments de diversos criteris que afavoreixin els proveïdors que respecten els principis de l'alimentació respectuosa amb el clima i la biodiversitat: productes ecològics, locals, de temporada, reducció de la proteïna animal en favor de la vegetal i mesures que evitin el malbaratament alimentari.
- Aplicació de mesures contra la pobresa energètica:
 - » Imposició de la Llei 24/2015 de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica mitjançant l'aplicació de les sancions corresponents a les empreses subministradores en el cas d'incompliment.
 - » Extensió a tota Catalunya del sistema de punts d'assessorament energètic (PAE) posat en pràctica per l'Ajuntament de Barcelona.
 - » Formació entre els treballadors socials i les famílies a propòsit de l'eficiència energètica i les factures.
 - » Difusió, facilitació i tramitació del bo social.
 - » Inversions en millores de l'eficiència energètica dels edificis de persones vulnerables.
 - » Inversions en dotació de sistemes d'autoconsum o d'electricitat renovable generada en els edificis públics en règim d'«autoconsum de proximitat» per aprofitar la possibilitat de compartir els excedents amb persones vulnerables.
- Reversió de tots els processos de privatització en la gestió municipal de l'aigua per tornar a un model de gestió pública.
- Establiment de criteris en els plecs de contractació que beneficiïn les empreses amb les flotes menys contaminants i que promoguin la inclusió de gènere.
- Regulació i prohibició de la publicitat de les empreses responsables del canvi climàtic i de la deterioració ambiental, així com de les empreses l'activitat de les quals suposa un risc per als drets humans, en els espais i els mitjans públics.

Som una organització ecologista i pacifista. No acceptem donacions de governs, partits polítics ni empreses perquè som independents política i econòmicament

GREENPEACE

www.greenpeace.es

FOTOS

Portada © Axel Kirchhof / Greenpeace

8-9 © Greenpeace / Pedro Armestre

24-25 © Greenpeace / Pedro Armestre